

DARGIŠA DAVKOVSKI
Ul. „Bulevar Nikole Tesle“, br. 23/13
18106 N I Š, CRVENI KRST,
PAK 704502

jmbg 0706951450081
Br. predmeta SP br. 504256
D - 130582 ✓

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И
ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ

ФИЛИЈАЛА НИШ

ПРИМЉЕНО: 15. OKT. 2012.		
ОДР. ЈЕД.:	КЛ. Б. 3. Год.	СТАВОДАЈНИК
181-1-5		СЈ

REPUBLIČКОМ FONDU ZA
PENZIJSKO i INVALIDSKO OSIGURANJE
- FILIJALA NIŠ -
ul. „Prijezdina“ – 1.

Dana **29.06.2012.** godine, preporučenom poštom **R 90621073, podneo** sam **ZAHTEV** za potvrđivanje prava na utvrđeni i priznati penzijski staž, obračunavanje visine iznosa penzije i donošenje rešenja u duhu Zakona o PIO, dostavlja.-

Rešenje a ni odgovor na moj podneti zahtev nisam dobio do **30.08.2012.** godine kada sam zatražio objašnjenje od ovlašćeno pravno lice, gospodina IGNJATOVIĆ SLOBODANA koji je zadužen sa mojim zahtevom, zaveden pod brojem **D 130582**, i isti dobio dana **05.07.2012.** godine.

Kroz razgovor u DVA navrata dobio sam objašnjenje i informaciju od gospodina Ignjatovića da je upoznat sa mojim zahtevom, te da se mora konsultovati sa svojom Načelnicom i Direkcijom RF PIO, obzirom da moj zahtev je jedinstven, komplikovaniji i drugačiji od zahteva koja dobijaju.

Prilikom druge posete, dana **06.09.2012.** godine i razgovora, gospodin IGNJATOVIĆ Sobodan je izjavio da je obavio razgovore i da mu je naloženo da kao prvostepeni organ mora odgovoriti zahtevu. Međutim kako je zahtev dosta specifičan potrebno mu je vreme za proučavanje i pisanje odgovora na podneti zahtev koji mogu očekivati na kućnoj adresi za sedam do deset dana .

Kako je prvostepeni organ prekoračio sve propisane rokove Zakona o opštem upravnom postupku ne dostavljajući mi odgovor niti rešenje ni do dan danas, **dostavljam** Vam ovu moju **URGENCIJU** sa zahtevom da mi odgovor na moj podneti ZAHTEV **dostavite u roku** od **7** (sedam) dana na kućnu adresu.

U Nišu, dana 15. 10. 2012. godine

PODNOŠILAC ZAHTEVA

Dragiša Davkovski

**РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И
ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ**

ФИЛИЈАЛА НИШ

Број досијеа: Д-130582

Број предмета: 181.7-1/1881-2012

Датум: 11.09.2012. године

Ниш, Пријездине 1

На основу чл. 98 ст. 2 Закона о пензијском и инвалидском осигурању ИЗВРШЕНА
КОНТРОЛА ванте решења.
ФИЛИЈАЛА НИШ КОНТРОЛУ ИЗВРШИ
20/20 год. (1) 2012.

ЛИЧНИ - ЈМБГ : 0706951450081

На основу члана 82. и 98. Закона о пензијском и инвалидском осигурању («Службени гласник Републике Србије» број 34/03, 64/04 УС, 84/04-др.Закон, 85/05, 101/05-др.Закон, 63/06-УС, 5/09, 107/09 и 101/10)-у даљем тексту: Закон и чл. 43 и 45 Статута Републичког Фонда за пензијско и инвалидско осигурање («Службени гласник Републике Србије» број 31/08 и 37/08) директор филијале доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се захтев Давковски Драгише из Ниша, корисника старосне пензије, за одређивање новог износа старосне пензије као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Давковски Драгиша из Ниша, корисник старосне пензије по решењу Фонда за социјално осигурање војних осигураника, поднео је дана 02.07.2012. године, захтев за одређивање новог износа старосне пензије обзиром да сматра да му у решењу за старосну пензију од 27.09.2002. године надлежни Фонд СОВО није правилно обрачунао проценат пензије за укупно навршени пензијски стаж заједно са стажом са увећаним трајањем.

Решавајући по поднетом захтеву, утврђено је:

- да је решењем Фонда СОВО у Београду број СП 504256 од 27.09.2002. године Давковски Драгиши из Ниша утврђен коначни износ старосне пензије почев од 01.09.2002. год., изражено у бодовима износи 2267,035 бодова, односно 85% од пензијског основа за укупно утврђен пензијски стаж 43 године 5 месеци и 4 дана.

- да је решењем Фонда СОВО у Београду број СП 504256 од 05.12.2007. године Давковски Драгиши из Ниша уклађена старосна пензије почев 01.08.2004. године на 2677,755 бодова односно 85% од пензијског основа и од 01.10.2005. године на 2900,617 бодова односно 85% од пензијског основа,

- да су Законом о изменама и допунама Закона о ПИО из 2010.год., који се примењује почев од 01.01.2011. године утврђене измене да се војни осигураници и корисници од 01.01.2012. године уводе у редован систем пензијског и инвалидског осигурања, што практично значи да закључно са 31.12.2011. године права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника се стичу и остварују на основу Закона о Војсци Србије („Сл.гласник РС“ бр.11/07, 88/09, 101/10- др.закон) преко Фонда за социјално осигурање војних осигураника, а од 01.01.2012. године по основу Закона о ПИО, преко Републичког Фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Чланом 82 Законом о изменама и допунама из 2010. године прописано је да ће се у погледу услова за стицање права из ПИО и одређивање висине права, у односу на војне осигуранике, до 31.12.2011. године примењивати одговарајуће одредбе Закона о Војсци Југославије.

Сходно томе, и пензијски стаж утврђен решењима за старосну пензију до тог датума управо ће се рачунати према тадашњим прописима односно према Закону о Војсци Југославије, односно касније Војсци Србије.

Како је именованом право на старосну пензију признато почев од 01.09.2002. год., односно по старом Закону о Војсци Југославије, то ће се, преузимањем надлежности од Фонда за социјално осигурање војних осигураника од 01.01.2012. године, у редовном систему пензијског и инвалидског осигурања према Закону о ПИО, вршити на даље усклађивање већ утврђене старосне пензије, као и исплата исте, што је и прописано поменутим чланом 79. Закона о изменама и допунама Закона о ПИО.

Из свега наведеног произилази да не постоје разлози односно нове чињенице или нови докази који би могли довести до другачијег решења, прописани чланом 239) ЗУП-а и чланом(104) и 105. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, за одређивање новог износа старосне пензије, па је одлучено као у диспозитиву решења.

У смислу чл.99.ст.1.Закона, против овог решења може се поднети жалба Дирекцији Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Београд, у року од 15 дана од дана пријема закључка.

Жалба се подноси преко ове Службе филијале.

Водио поступак:
Игњатовић Слободан
Игњатовић Слободан

РЕШЕЊЕ СЕ ДОСТАВЉА:

1. Давковски Драгиши из Ниша,
Булевар Николе Тесле бр.23/13,
2. Архиви.

**РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И
ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ**

- ДИРЕКЦИЈА ФОНДА -

Број досијеа: 12-Д 130582

Број решења: 01-02/181.6.3 15907/13

Датум: 06.08.2013 године

Ул. Др Александра Костића бр. 9, Београд

Овлашћено лице Дирекције Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, на основу чл. 82. и 98. став 1. Закона пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Србије", бр. 34/03, 64/04,- одлука УС, 84/04-др.закон, 85/05, 101/05,- др.закон 63/06- одлука УС, 5/09 107/09 и 101/10- у даљем тексту: Закон) и чл. 47, 48. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање ("Службени гласник Републике Србије", бр. 31/08 и 37/08), по овлашћењу директора Сектора за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања број 02/181-5173/10 од 26.08.2010 године, решавајући по жалби коју је изјавио **ДАВКОВСКИ ДРАГИША из НИША**, против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Ниш, број 181.7-1/1881-2012 од 11.09.2012. године, у предмету старосне пензије, доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Жалба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Ниш, број 181.7-1/1881-2012 од 11.09.2012 године, одбијен је захтев **ДАВКОВСКИ ДРАГИШЕ из НИША**, корисника старосне пензије, за одређивање новог износа старосне пензије, као неоснован.

Против наведеног решења именовани је благовремено изјавио жалбу наводећи, да је поднео захтев за потврђивање стажа и обрачунавање новог износа старосне пензије одређивањем личног бода, сходно одредби члана 61. – 70. и члана 79. Закона о ПИО. Наводи да му је ускраћено право на одређивање и обрачунавање висине износа пензије, личног бода, на основу Закона о ПИО. Такође наводи, да је оштећен стога што војни прописи нису усклађени са Законом о ПИО, те да су се услови за примену Закона о ПИО на кориснике војних пензија стекли, њиховим уласком у систем пензијског и инвалидског осигурња запослених. Сматра да је уласком у систем пензијског и инвалидског осигурања запослених, престао да важи бодовни систем и тиме и његово решење којим му је признато право на пензију.

У поступку по жалби, по размотрењу списка предмета, навода жалбе и ожалбеног решења, Дирекција као другостепени орган у управном поступку, утврдила је да је **жалба неоснована** из следећих разлога:

Одредбом члана 1. став 1. Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника („Сл. лист СРЈ“, бр.36/94-у даљем тексту: Уредба), прописано је да се права војних осигураника из пензијског и инвалидског осигурања, остварују у складу са Законом о Војсци Југославије, а на начин утврђен овом уредбом.

Одредбом члана 5. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, прописано је да се права из пензијског и инвалидског осигурања стичу, остварују и користе под условима и на начин утврђен овим законом.

Према доказима у списима предмета жалиоцу је решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника СП бр. 5042561 УП-1 2672-1/02 од 27.9.2002. године, признато право на старосну пензију од 1.9.2002. године, сагласно одредби члана 242. став 2. Закона о Војсци Југославије, да је у тренутку разрешења од војне службе имао навршен пензијски стаж у трајању више од 43 године, 5 месеци и 4 дана, да му је у пензијском основу, утврђено право на део плате према стажу 20%, сагласно одредби члана 244. Закона о ВЈ, те да му је до 31.7.2007. године пензија усклађивана, у складу са одредбом члана 261. Закона о ВЈ, са кретањем номиналних плата професионалних војника, а на основу одлуке министра одбране. Увидом у податке матичне евиденције утврђено је да нема података о стажу и зарадама након стицања права на пензију по војним прописима.

Имајући у виду наведено, неосновани су наводи жалбе, којима жалилац тражи прерачун војне пензије према одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, обзиром да је послове пензијског и инвалидског осигурања преузео Републички фонд пензијског и инвалидског осигурања од 01.01.2012. године, сходно Закону о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању(„Сл.гласник РС, бр.101/2010). Ово из разлога, што је жалилац право на старосну пензију остварио према Закону о ВЈ, односно, примену прописа опредељује датум подношења захтева, а жалилац је захтев за признавање права на старосну пензију(5.8.2002.године), поднео у време када су се права војних осигураника из пензијског и инвалидског осигурања, остваривала према војним прописима.

Чињеница да је првостепени орган, ожалбеним решењем одлучивао по захтеву жалиоца, за одређивање новог износа пензије, сходно одредби члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку, односно члана 104.,105., а у вези са чл.239. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а не као по захтеву за превођење пензије остварене по војним прописима, на пензију остварену по Закону о пензијском и инвалидском осигурању, не може бити од утицаја на другачије решење ове управне ствари, јер је у меритуму правилно одлучено.

Сагласно изнетоме, као и чињеници да ожалбеним решењем није повређен Закон на штету жалиоца, жалба је одбијена као неоснована, сходно члану 230. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01.,Службени Гласник РС", бр.30/10).

Сходно члану 103. Закона, против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема овог решења. Тужба се, уз оригинал или копију овог решења, предаје непосредно, препоручено путем поште, у облику електронског документа или се може изјавити на записник код суда.

РЕШЕЊЕ СЕ ДОСТАВЉА:

1. Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Ниш
2. Давковски Драгиши из Ниша, Булевар Николе Тесле бр 23/13

Водила поступак:
Сања Толић с.р.

**ШЕФ ОДСЕКА У ОДЕЉЕЊУ
ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО
ОСИГУРАЊЕ**
Љиља Вујовић с.р.

ПРИМЉЕНО:

28.08.2013. г.

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П -1 У. 15422/13
20.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, члanova већа, са судијским помоћником Драганом Ранђеловићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Драгише Давковски из Ниша, Булевар Николе Тесле 23/13, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Београд, ради поништаја решења: број: 01-02/181.6.3 15907/13 од 06.08.2013. године, у предмету старосне пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Ниш, број: 181.7-1/1881-2012 од 11.09.2012. године, којим је одбијен захтев тужиоца за утврђивање новог износа старосне пензије.

Тужилац у тужби поднетој Управном суду 28.09.2013. године,

оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да је након ступања на снагу Закона о пензијском и инвалидском осигурању и увођењем корисника војних пензија у редован систем РФПИО од 01.01.2012. године, односно стицањем својства осигураника РФ запослених са пензијским стажем са увећаним трајањем, у складу са одредбама члана 82., 88., 100., 102., 104., 105 и 240. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, покрену поступак за признавање права на пензијски стаж од 3 године, 5 месеци и 4 дана, а преко стажа од 40 година, обрачунатог у духу одредбе члана 68 став 3 Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Увођењем корисника војних пензионера у редован систем ПИО као категорија осигураника запослених са стажом осигурања који се рачуна са увећаним трајањем и који могу под посебним условима остварити право на пензију стекли су се услови за примену одредбе члана 239 Закона о општем управном поступку и члана 104. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, због чега тужилац сматра да је став првостепеног органа да нису испуњени услови из наведених чланова недопустив, неоснован и неприхватљив. Са ових и осталих разлога ближе описаним у тужби, предложио је да Суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлогима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је оценио да је тужба неоснована.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења утврђено је, да је тужилац поднео захтев првостепеном органу дана 02.07.2012. године, за одређивање новог износа старосне пензије, да је тужиоцу решењем Фонда СОВО у Београду, СП 504256 од 27.09.2002. године, утврђен коначни

износ старосне пензије, почев од 01.09.2002. године, што изражено у бодовима износи 2267,035 бодова, односно 85% од пензијског основа за укупно утврђен пензијски стаж од 43 године, 05 месеци и 04 дана, да је решењем Фонда СОВО у Београду, СП 504256 од 05.12.2007. године тужиоцу усклађена старосна пензија почев од 01.08.2004. године на 2677,755 бодова, односно 85% од пензијског основа и од 01.10.2005. године на 2900,617 бодова, односно 85% од пензијског основа. Будући да је тужиоцу признато право на старосну пензију почев од 01.09.2002. године по старом Закону о Војсци Југославије и да ће се преузимањем надлежности од Фонда за социјално осигурање војних осигураника од 01.01.2012. године, у редовном систему пензијског и инвалидског осигурања према Закону о пензијском и инвалидском осигурању, на даље вршити усклађивање већ утврђене старосне пензије, као и исплата исте у смислу одредбе члана 79. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, првостепени орган је утврдио да нема нових чињеница и доказа, па је нашао да нису испуњени услови из члана 239. Закона о општем управном поступку и члана 104., 105. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС”, бр. 34/03 ...101/10), за утврђивање новог износа старосне пензије.

Одлучујући о жалби тужиоца, тужени орган је нашао да жалба није основана. Ово са разлога што је одредбом члана 1. став 1. Уредбе о остваривању и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника („Службени лист СРЈ“, број 36/94), прописано да се права војних осигураника из пензијског и инвалидског осигурања остварују у складу са Законом о Војсци Југославије, а на начин утврђен уредбом. Одредбом члана 5. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, прописано је да се права из пензијског и инвалидског осигурања, стичу, остварују и користе под условима и на начин утврђен овим законом.

У проведеном поступку утврђено да је тужиоцу решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника, СП 5042561 УП-1 број 2672-1/02 од 27.09.2002. године, признато на старосну пензију од 01.09.2002. године, на

основу одредбе члана 242. став 2. Закона о Војсци Југославије и да је у тренутку разрешења од војне службе имао навршен пензијски стаж у трајању више од 43 године, 05 месеци и 04 дана, да му је у пензијски основ утврђено право на део плате према стажу 20%, према одредби члана 244. Закона о Војсци Југославије, те да му је до 31.07.2007. године пензија усклађивана у складу са одредбом члана 261. Закона о Војсци Југославије са кретањем номиналних плата професионалних војника. Имајући у виду наведено па при чињеници да је увидом у податке матичне евиденције утврђено да нема података о стажу и зарадама након стицања права на пензију по војним прописима, тужени орган правилно по оцени Управног суда, налази да нису основани наводи жалбе којима тужилац тражи прерачун војне пензије према одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Ово с тога што је тужилац остварио право на старосну пензију према одредбама Закона о Војсци Југославије, при чему примену прописа опредељује датум подношења захтева, а тужилац је захтев за признавање права на старосну пензију поднео у време када су се права и војних осигураника из пензијског и инвалидског осигурања остваривала према војним прописима, при чему тужени орган и по оцени суда, правилно налази да чињеница да је првостепени орган ожалбеним решењем одлучивао о захтеву за одређивање новог износа старосне пензије, применом одредбе члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку, односно члана 104., 105. у вези члана 239. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а не као по захтеву за превођење пензије остварене по војним прописима, не може бити од утицаја на другачије решење ове управне ствари, јер је у меритуму правилно одлучено.

Суд је оценио наводе тужиоца али налази да не доводе у сумњу законитост оспореног решења, јер је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и без повреда правила поступка.

Суд је одлучио без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и

посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана (33.) став (2.) Закона о управним споровима.

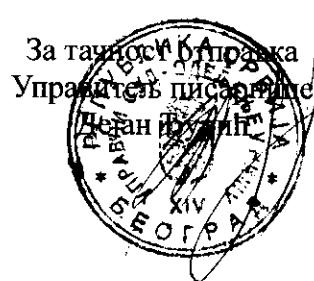
По оцени суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је Суд на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 20.02.2014. године, П-1 У. 15422/13**

Записничар,
Драгана Ранђеловић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

ОИ

Пријемено:

01.04.2014.

15.209

Ранђеловић